

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové, JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Karla Šimky a Mgr. Daniely Zemanové v právní věci žalobců: **a) A. N, b) nezl. S. D., c) nezl. R. D.**, všichni zastoupeni JUDr. Michalem Pacovským, advokátem se sídlem Nad Rokoskou 38, 182 00 Praha 8, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, proti rozhodnutím žalovaného ze dne 8. 6. 2005, č. j. U-3893/VL-09-BE01-2R-99, OAM-998/VL-11-BE01-2R-2000 a OAM-2910/VL-09-BE01-2004, o kasačních stížnostech žalobců proti rozsudkům Městského soudu v Praze ze dne 5. 4. 2006, č. j. 5 Az 17/2005-39, ze dne 22. 3. 2006, č. j. 5 Az 16/2005-32, a ze dne 5. 4. 2006, č. j. 5 Az 15/2005 - 31,

t a k t o :

- I.** Věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod spisovými značkami 1 Azs 75/2006, 1 Azs 80/2006 a 1 Azs 87/2006 **se s p o j u j í** ke společnému projednání a nadále budou vedeny pod sp. zn. 1 Azs 75/2006.
- II.** Kasační stížnosti **se o d m í t a j í** pro nepřijatelnost.
- III.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasačních stížnostech.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutími ze dne 8. 6. 2005 neudělil žalovaný žalobcům azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Zároveň rozhodl, že na žalobce se nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Žalobci napadli rozhodnutí žalovaného žalobami doručenými Městskému soudu v Praze dne 30. 6. 2005. Městský soud tyto žaloby pro nedůvodnost rozsudky ze dne 22. 3. 2006 a 5. 4. 2006 zamítl.

Žalobci (stěžovatelé) napadli rozsudky městského soudu kasačními stížnostmi, v nichž namítali nesprávné posouzení skutkového stavu soudem i žalovaným, neboť stěžovatelům nebylo uvěřeno, že mají odůvodněný strach z pronásledování z politických a náboženských důvodů, což dokazuje kniha Pridněstrovskij razlom, podle níž v Moldavsku docházelo k pogromům na židy. Městský soud vyňal výpovědi stěžovatelů a jejich zákonných zástupců z kontextu a totéž učinil i se zprávami českých a zahraničních institucí.

Městský soud se nezabýval tvrzením, že stěžovatelům bylo vyhrožováno příslušníky politické strany Moldavská fronta. Dále městský soud vyzdvihl jen azylově irelevantní

skutečnosti. Z azylového hlediska totiž není rozhodné, zda osoba podporuje politického kandidáta proto, že věří jeho programu, nebo proto, že věří, že za jeho vlády se bude mít jeho rodina lépe či zda bude lepší podnikatelské ovzduší a možnost rozšíření podnikání a dosažení větších zisků. Stejně tak skutečnost, že se jeden ze stěžovatelů zapojil po odchodu z Moldávie do podnikatelské činnosti v Moldávii, je azylově zcela nepodstatná. Zprávy českých a zahraničních institucí o úrovni antisemitismu v Moldávii jsou podle stěžovatelů bezobsažné. Městský soud se také nezabýval návrhem na provedení důkazu výslechem svědka, G. P., zaměstnance R. S. E.. Soud se dále vůbec nezabýval tvrzeními zákonné zástupkyně stěžovatelů b) a c), že byla napadena neznámými útočníky, přičemž bylo v podstatě náhodou, že tento útok přežila, či skutečností, že jeden čelní představitel židovské organizace byl brutálně napaden a druhý zabit přímo na ulici.

Konečně odůvodnění rozhodnutí je nepřezkoumatelné, když soud v odůvodnění opakuje výňatky z jednotlivých zpráv a pohovorů, ale neuvádí úvahy, jimiž se řídil při rozhodování, a důvody, proč neuvěřil tvrzením stěžovatelů.

Stěžovatelé proto navrhli, aby Nejvyšší správní soud předmětná rozhodnutí Městského soudu v Praze zrušil a věci mu vrátil k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud postupem podle ustanovení § 39 odst. 1 s. ř. s. spojil věci sp. zn. 1 Azs 75/2006, 1 Azs 80/2006 a 1 Azs 87/2006 ke společnému projednání, jelikož žalobci jsou členy téže rodiny a jejich azylový příběh a další skutkové okolnosti jsou shodné.

Kasační stížnosti jsou nepřijatelné.

Nejvyšší správní soud se zabýval tím, zda kasační stížnosti ve smyslu § 104a s. ř. s. svým významem podstatně přesahují vlastní zájmy stěžovatelů, a zda je tedy možno je považovat za přijatelné. K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech azylu (mezinárodní ochrany) lze přitom pro stručnost odkázat např. na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Námitkou, podle níž Městský soud v Praze nedoplnil dokazování dle návrhu žalobců, se Nejvyšší správní soud zabýval např. v rozsudku ze dne 23. 3. 2005, č. j. 1 Azs 128/2004 - 58, www.nssoud.cz, nebo v rozsudku ze dne 9. 2. 2005, č. j. 6 Azs 200/2004 - 65, www.nssoud.cz. K otázce použitelnosti materiálů a zpráv českých a zahraničních institucí popisujících stav v zemi původu žadatele o azyl, možného nedostatečného dokazování, jakož i k podmínkám udělení azylu nezletilým žadatelům se Nejvyšší správní soud dostatečně vyjádřil např. v rozsudku ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Azs 48/2005 - 45, www.nssoud.cz. Také podmínkami pro udělení azylu pro odůvodněný strach z pronásledování z důvodu židovské národnosti se Nejvyšší správní soud zabýval v rozsudku ze dne 12. 8. 2004, č. j. 4 Azs 147/2004 - 81, publikovaném pod č. 388/2004 Sb. NSS. Konečně podmínkami nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů rozhodnutí, které musí být naplněny, se Nejvyšší správní soud již nespočetněkrát zabýval, např. v rozsudku ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 58/2003 - 58, www.nssoud.cz, nebo v rozsudku ze dne 29. 11. 2006, č. j. 8 Azs 130/2005 - 72, www.nssoud.cz. Námitky, jež stěžovatelé učinili předmětem sporu, byly v judikatuře zdejšího soudu opakovaně řešeny s tímž výsledkem a městský soud se nedopustil ani žádného pochybení, které by bylo natolik

intenzivní, že by mohlo přivodit odlišnost rozhodnutí ve věci samé, a které by tak založilo přijatelnost kasačních stížností.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tak poskytuje dostatečnou odpověď na námitky, které stěžovatelé vznesli v kasačních stížnostech. Kasační stížnosti tedy svým významem podstatně nepřesahují vlastní zájmy stěžovatelů; Nejvyšší správní soud je proto shledal ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnými a z tohoto důvodu je odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. ledna 2007

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu